

רשמים מתערוכת בוגרים

הפקולטה לארכיטקטורה ובינוי ערים, הטכניון

מאת: אדריכל פרח פרח

ביקורת יכולה להרוג את האדריכל, אך בלעדיה אין אדריכלות.

ובכן, זה היה עוד יום קיצי וחם במיוחד בחיפה כשעליתי לכיוון קריית הטכניון לבקר את תערוכת הבוגרים של הפקולטה לארכיטקטורה ובינוי ערים. בתור בוגר שמכיר מקרוב את המקום, לא באתי עם ציפיות, הרי כולנו יודעים שהמגמה שלנו נמצאת בירידה מתמדת בארץ בשני העשורים האחרונים. בדרך, בעודי מנסה להחליט לאיזו טמפרטורה אני צריך לכוון את המזגן כדי לשרוד את החום הנוראי, חשבת לי לרגע שאני צריך טיפה לשכוח מכל הצרות של האדריכלות הישראלית ולהתמקד בעתיד. הרי לבוגרים הטריים יש מעמד של שליחים שיכולים לשנות מציאות! וכך, על הדרך, התחלתי להפנים שאני מזדקן במהרה וגם לאט לאט מנסה לחפש את הריגוש ואת התקווה שהדור החדש יכול לשאת איתו. והנה סוף הגעתי לשער המזורגג שתמיד נתקעים בו עד שמישהו מתקשר למאבטחים כדי לתת אישור כניסה טוב נו... הבטחתי להיות אופטימי, וגם המזגן תרם את חלקו עד שסוף סוף הגעתי לתערוכה. ובכן, דבר לא השתנה שם, הפקולטה נראית אותו דבר, וחוף מאיזה שיפוץ בקפיטריה הכול נשאר במקום. אפילו אב הבית שחיבבתי. ירדתי לתערוכה כשאני מלווה באחד המנחים שהבטיח לי סיור מודרך, כשבלבי אני אומר נו יאלה מה יותר טוב מזה אני אפילו לא צריך לקרוא את הטקסטים האינסופיים של כל ההגשות.

01.8 | יום רביעי

09:00 ישיבת הוועדה לבינוי ערים
09:30 תערוכת הבוגרים
10:00 ישיבת הוועדה לבינוי ערים
10:30 ביקור מנחה בבניין החדש
14:30 סיום תערוכת הבוגרים

פרויקט גמר ארכיטקטורה

ארכיטקטורה (פרח) אקטריבית
אורחות | חברה | נכלה

היום חשתי שהתערוכה נכחה ורעיונית. רצתי לראות את הפרויקט בפרט. ביקרתי ביום 02.08.2018.

טכנולוגיה מחוללת
הדפסה, פרט וחומר

אחד מהחידושים הישנים ביותר הוא הדימוי. כשכלי עבודה של הדימוי נעלם, הדימוי נעלם.

ערים בזמן
אולי אולי ראו את העיר. אולי אולי ראו את העיר. אולי אולי ראו את העיר.

דיבור מרחב וקיימות
אולי אולי ראו את העיר. אולי אולי ראו את העיר. אולי אולי ראו את העיר.

פרויקט גמר אדריכלות נון
לקראת ישראל 100

02.8 | יום חמישי

09:00 ישיבת הוועדה לבינוי ערים
09:30 תערוכת הבוגרים
10:00 ישיבת הוועדה לבינוי ערים
10:30 ביקור מנחה בבניין החדש
14:30 סיום תערוכת הבוגרים

פרויקט גמר ארכיטקטורה

ארכיטקטורה (פרח) אקטריבית
אורחות | חברה | נכלה

היום חשתי שהתערוכה נכחה ורעיונית. רצתי לראות את הפרויקט בפרט. ביקרתי ביום 01.08.2018.

טכנולוגיה מחוללת
הדפסה, פרט וחומר

אחד מהחידושים הישנים ביותר הוא הדימוי. כשכלי עבודה של הדימוי נעלם, הדימוי נעלם.

ערים בזמן
אולי אולי ראו את העיר. אולי אולי ראו את העיר. אולי אולי ראו את העיר.

דיבור מרחב וקיימות
אולי אולי ראו את העיר. אולי אולי ראו את העיר. אולי אולי ראו את העיר.

פרויקט גמר אדריכלות נון
לקראת ישראל 100

מפיו חללי דיון ותצוגה

03 - סט אמאוז

02 - סט אמאוז

01 - ITROK

פרויקט גמר ארכיטקטורה

ערים בזמן

דעה נכונה והאנו...
אולי אולי ראו את העיר...
אולי אולי ראו את העיר...

טכנולוגיה מחוללת

הדפסה, פרט וחומר

ארכיטקטורה (פרח) אקטריבית

אורחות | חברה | נכלה

דיבור מרחב וקיימות

אולי אולי ראו את העיר...
אולי אולי ראו את העיר...

פרויקט גמר אדריכלות נון

לקראת ישראל 100

הזמנה ומפת התמצאות של התערוכה

סיירתי בתערוכה כשאנחנו מקפצים בין העבודות ודנים בסוגיות מגוונות, אבל מהעבודה הראשונה שראיתי היה לי ברור- משהו מדהים קורה כאן. הטכניון שדידש ודשדש במשך שנים שינה כיוון ורואים את זה בשיח, בגישה ובעבודות של הסטודנטים. תמיד אפשר להתווכח על טיב המחזור וכמה מצטיינים יש, אבל תערוכה זו הייתה מעשירה, פלורליסטית, מעמיקה ופורצת גבולות. וזה הרבה יותר חשוב מכך. לא ציפיתי לזה ולא ידעתי איך פתאום זה קורה, אך דבר אחד ברור והוא שאנחנו כאדריכלים יכולים להיות בטוחים שהקולגות החדשים/ות שמצטרפים אלינו הם אלה שחיכנו להם.

בתור מנחה פרויקט גמר בויצו חיפה, בחרתי במכוון שלא לדון בעבודות ספציפיות כי אני שונא את העיסוק האובססיבי שלנו באיך שופטים עבודה אדריכלית ומהם הכלים והפרמטרים הנכונים לשיפוט כזה. מה שכן, יש לי הסתייגות אחת שהיא כנראה רלוונטית לא רק לטכניון אלא גם לשאר הפקולטות בארץ, נקודה אחת שבלטה לעין ולא סתם בלטה אלא זעקה... לא היו שם עבודות עם מגע אישי, ואם לדייק- אי אפשר היה למצוא מעצבים מוכשרים. כאילו הסטודנטים רצו לעשות הכול חוץ מלעצב את הבניין ואת סביבתו. פתאום החלל, הפרופורציות והאסתטיקה הפכו למילים שחסרות מאוד בשיח שלנו. יש שיגידו שזה פחות חשוב, אך אני חושב ההפך, ולא רק שזה חשוב, אלא זו אחת מאבני היסוד של המקצוע שלנו. ואם אכן זו חסרה אז כנראה שנפל דבר. קשה לי מאוד להסביר למה התופעה הזו צמחה וממשיכה לחלחל בשנים האחרונות. האם הפכנו לאדישים כלפי העיצוב? האם אנחנו רואים בסביבה שלנו סביבה איכותית שאין בה מקום לשיפור? האם העיסוק בחלל ובחומר הפך ללא רלוונטי? אין ספק שכאדריכלים אנחנו יותר ויותר הופכים לצרכנים ופחות לאלה שאמורים להמציא את הגלגל ולאתגר את הטכנולוגיה. עם זאת, כמה עבודות בתערוכה נתנו לי להרגיש לרגע שהסטודנטים יכולים להפוך את הקערה על פיה ולהציע דברים חדשים שיכולים לחולל את השינוי.

לסיכום, הביקור בתערוכת הבוגרים של הטכניון היה משב רוח מרענן ומקווה שימשיך להיות כך גם בשנים הבאות. ולבוגרים הייתי ממליץ שלא יוותרו על החלומות שלהם ועל הערכים שהם מביאים.

על הכותב: אדריכל פרח פרח, בוגר הפקולטה לארכיטקטורה ובינוי ערים, הטכניון. מייסד מודו-סטודיו אדריכלות ובינוי ערים, מרצה בכיר במרכז האקדמי ויצו חיפה וחבר הוועד המנהל של התאחדות האדריכלים. עבודותיו זכו בפרסים בארץ ובחו"ל, ולאחרונה הציג בביתן הישראלי בביאנאלה לאדריכלות בוונציה 2016.

[לאתר התערוכה](#)